

EKSAMEN I GRE1105 Gresk grammatikk I HØST 2017

Oppgaven består av 3 sider.

Mandag 4. desember (4 timer)

Alle spørsmål skal besvares

Du kan benytte én av følgende ordbøker:

- C. Berg. *Græsk-dansk ordbok til skolebrug*
- H. G. Liddell, R. Scott, J. Whiteon. *A lexicon abridged from Liddell and Scott's Greek-English lexicon*
- H. G. Liddell, R. Scott. *An Intermediate Greek-English Lexicon*
- H. G. Liddell, R. Scott. *Greek-English Lexicon*

Du kan også ha med deg:

- S. C. Woodhouse. *English-Greek dictionary.*

I tillegg kan du ta med en dansk-norsk eller en engelsk-norsk ordbok.

Ordbøker med grammatikker tillates ikke

KANDIDATEN BES SKRIVE TYDELIG MED PENN

Oppgave A

Øversett følgende setninger til gresk:

1. Anklageren overtalte athenerne med dårlige argumenter.
2. Han sa (bruk φημί) at Sokrates forderva dem.
3. Sokrates ble dømt skyldig av jurymedlemmene, selv om han anerkjente gudene.
4. De som spør orakler om dette, er gale.
5. Selv talte Sokrates alltid om menneskelige saker.
6. Folket var sinte, men Sokrates ivaretok byen og sin egen sjel.
7. De samme mennene ønsket å henrette alle strategene i strid med lovene.
8. Da de hadde lært dette, sprang de bort fra læreren.
9. Sønnene er ofte mer rettskafne enn fedrene.
10. Xenofon vet at dyd er trenbart.

Forslag til gloser:

anklager: κατήγορος, ó

athener: Ἀθηναῖος, ó

Sokrates: Σωκράτης, ó (gen. Σωκράτους)

forderve: διαφθείρω

dømme skyldig: καταδικάζω

jurymedlem: δικαστής, ó

anerkjenne: νομίζω

spørre orakler (om): μαντεύομαι

være gal: μαίνομαι

menneskelig: ἀνθρώπιος

være sint: óργίζομαι

ivareta: έπιμελέομαι

henrette: άποκτείνω

springe bort: άποπηδάω

rettskaffen: δίκαιος

trenbar: άσκητός

Xenofon: Ξενοφών, ó (gen. Ξενοφώντος)

Oppgave B

Besvar følgende grammatiske spørsmål til utdraget fra Xenofons Memorabilia 1.2.21–3 under:

1. Bestem form og forklar bruken av alle *infinitiver* i utdraget.
2. Bestem form og forklar bruken av alle *partisipper* i utdraget.

ὅταν δὲ τῶν νουθετικῶν λόγων ἐπιλάθηταί τις, ἐπιλέλησται καὶ ὧν ἡ ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπεθύμει· τούτων δ' ἐπιλαθόμενον οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τῆς σωφροσύνης ἐπιλαθέσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ τοὺς εἰς φιλοποσίαν προαχθέντας καὶ τοὺς εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθέντας ἦττον δυναμένους τῶν τε δεόντων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν μὴ δεόντων ἀπέχεσθαι. πολλοὶ γὰρ καὶ χρημάτων δυνάμενοι φεῖδεσθαι, πρὶν ἐρᾶν, ἐρασθέντας οὐκέτι δύνανται· καὶ τὰ χρήματα καταναλώσαντες, ὧν πρόσθεν ἀπείχοντο κερδῶν, αἰσχροῖα νομίζοντες εἶναι, τούτων οὐκ ἀπέχονται. πῶς οὖν οὐκ ἐνδέχεται σωφρονήσαντα πρόσθεν αὔθις μὴ σωφρονεῖν καὶ δίκαια δυνήθεντα πράττειν αὔθις ἀδυνατεῖν; πάντα μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ καὶ τὰγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι, οὐχ ἥκιστα δὲ σωφροσύνη. ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ σώματι συμπεφυτευμένοι τῇ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσιν αὐτὴν μὴ σωφρονεῖν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἑαυταῖς τε καὶ τῷ σώματι χαρίζεσθαι.